

اثربخشی درمان چهاردارویی مبتنی بر مترونیدازول و آموکسی سیلین در ریشه‌کنی عفونت هلیکوباکتر پیلوری در بیماران ایرانی

چکیده

زمینه و هدف: درمان چهاردارویی مبتنی بر مترونیدازول، در ایران توسط بسیاری از پزشکان به عنوان درمان خط اول در ریشه‌کنی هلیکوباکتر پیلوری (*H pylori*) مورد استفاده قرار می‌گیرد. اما میزان بالای مقاومت به مترونیدازول در ایران، اثربخشی این رژیم را در کشور ما با تردید مواجه ساخته است. این مطالعه بر آن است تا اثربخشی درمان چهاردارویی مبتنی بر مترونیدازول را به عنوان خط اول درمان *H pylori* مورد بررسی قرار دهد. روش بررسی: ۲۵۸ بیمار مبتلا به اولسر پپتیک و عفونت اثبات شده *H pylori* وارد مطالعه شدند و به مدت ۲ هفته تحت درمان با رژیم چهاردارویی مرکب از مترونیدازول، بیسموت ساب‌سیترات، آموکسی‌سیلین و امپرازول و متعاقباً به مدت ۲ هفته تحت درمان با یک دوره امپرازول قرار گرفتند. ریشه‌کنی موفق به صورت تست تنفسی منفی اوره با کربن ^{13}C -Urease breathing test = ^{13}C -UBT^{۱۳} تعریف شد. یافته‌ها: میانگین سن بیماران، ۴۵ سال بود و ۶۴/۱٪ بیماران، زن بودند. ۷ بیمار به علت عوارض جانبی غیر قابل تحمل درمان، نتوانستند تا پایان در مطالعه باقی بمانند. میزان ریشه‌کنی در تحلیل بر مبنای قصد درمان (intention to treat)، ۳۴/۹٪ و در تحلیل بر مبنای پروتکل (en protocol)، ۳۵/۹٪ بود. نتیجه‌گیری: درمان چهاردارویی مبتنی بر مترونیدازول و آموکسی‌سیلین، در ایران اثربخشی محدودی دارد و نباید در ریشه‌کنی *H pylori* مورد استفاده قرار گیرد.

- I *دکتر سیدمرتضی هاشمی
- II دکتر مهرداد حق ازلی
- III دکتر مهرانز میرزایی
- IV دکتر امیرعلی سهراب‌پور
- V دکتر مهدی محمدنژاد

کلیدواژه‌ها: ۱- هلیکوباکتر پیلوری ۲- آنتی‌بیوتیک ۳- مترونیدازول ۴- امپرازول

تاریخ دریافت: ۸۵/۲/۱۱، تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۱۱

مقدمه

۱۹۹۴ توصیه گردید که در تمام بیماران مبتلا به بیماری اثبات شده اولسر پپتیک، ریشه‌کنی *H pylori* انجام شود.^(۱) رژیم‌های درمانی گوناگونی با اثربخشی و عوارض جانبی مختلف برای ریشه‌کنی *H pylori* پیشنهاد شده است. درمان

هلیکوباکتر پیلوری (*H pylori*) یک باسیل گرم منفی میکروآئروفیلیک است. این باکتری همراهی قوی با گاستریت مزمن فعال و نیز بیماری اولسر پپتیک دارد.^(۱) در کنفرانس حصول اجماع NIH (National institutes of health) در سال

I) استادیار و فوق تخصص بیماری‌های گوارش و کبد، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران (*مؤلف مسؤول).
II) فلوی بیماری‌های گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.
III) متخصص بیماری‌های داخلی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.
IV) دستیار بیماری‌های داخلی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شیراز، شیراز، ایران.
V) استادیار و فوق تخصص بیماری‌های گوارش و کبد، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.